

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2016/304 al Comisiei din 2 martie 2016 de înregistrare a unei denumiri în Registrul specialităților tradiționale garantate [Heumilch/Haymilk/Latte fieno/Lait de foin/Leche de heno (STG)].

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

1. Reclamantele critică pârâta pentru faptul că, la adoptarea regulamentului de punere în aplicare atacat, nu a luat în considerare opoziția pe care o formulară, deși, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1151/2012⁽¹⁾, aceasta fusese comunicată în termen autorității naționale competente care, ulterior, nu a transmis-o Comisiei în timp util.
2. În continuare, reclamantele critică pârâta pentru faptul că a adoptat un regulament de punere în aplicare înainte ca Tribunalul să se fi pronunțat definitiv asupra acțiunii în cauza T-178/15, Kohrener Landmolkerei și DHG/Comisia, îndreptată împotriva deciziei eronate a pârâtei de respingere a opoziției pentru nerespectarea termenului în care trebuia formulată.
3. În sfârșit, prin adoptarea regulamentului de punere în aplicare atacat reclamantele sunt dezavantajate în mod semnificativ, având loc astfel o încălcare a normelor Uniunii Europene privind protecția unei concurențe libere și loiale.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare (JO L 343, p. 1).

Acțiune introdusă la 2 mai 2016 – Soudal/Comisia

(Cauza T-201/16)

(2016/C 232/36)

Limba de procedură: neerlandeza

Părțile

Reclamantă: Soudal NV (Turnhout, Belgia) (reprezentanți: H. Viaene, B. Hoorelbeke, D. Gillet și F. Verhaegen, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii în anulare;
- anularea Deciziei Comisiei Europene din 11 ianuarie 2016 privind scutirea aplicabilă profitului excedentar – schema de ajutoare de stat SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) pusă în aplicare de Belgia, astfel cum a fost comunicată reclamantei de Statul Belgian la 23 februarie 2016;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 1 litera (d) din Regulamentul 2015/1589⁽¹⁾, a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a articolului 296 TFUE, întrucât în mod eronat Comisia califică măsura în litigiu drept schemă de ajutor

— Comisia ar încălca articolul 1 litera (d) din Regulamentul 2015/1589 și articolul 107 alineatul (1) TFUE întrucât califică în mod eronat măsura atacată drept schemă de ajutor. Ajutorul în litigiu nu poate fi acordat exclusiv în temeiul articolului 185 alineatul (2) litera (b) din Codul privind impozitul pe venit din 1992 (Wetboek van inkomstenbelastingen van 1992), ci sunt necesare măsuri de executare suplimentare pentru aplicarea acestei dispoziții.

— Comisia ar încălca articolul 296 TFUE întrucât motivarea sa este contradictorie. Contradicția constă în faptul că Comisia nu explică de ce, la analiza criteriului selectivității, consideră că deciziile anticipate nu decurg direct din articolul 185 alineatul 2 litera b) din Codul privind impozitul pe venit din 1992, deși presupune, la analiza existenței unei scheme de ajutor, că dispoziția menționată anterior nu necesită măsuri de executare suplimentare.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a obligației de motivare care rezultă din articolul 296 TFUE, întrucât Comisia nu a apreciat în mod corect existența unui avantaj și nu a aplicat principiul investitorului privat

— Comisia nu ar fi analizat dacă măsura de ajutor în litigiu conducea, în mod efectiv, la acordarea unui avantaj, în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE, întreprinderilor beneficiare, în pofida faptului că această condiție este o condiție de existență pentru ajutorul de stat, pe care Comisia este așadar obligată să o examineze înainte de a putea decide cu privire la existența unui ajutor de stat, sub sancțiunea încălcării obligației sale de motivare care decurge din articolul 296 TFUE.

— Prin acordarea în favoarea reclamantei a sistemului în litigiu, Statul Belgian s-ar fi comportat ca un simplu operator economic în economia de piață. Astfel, Statul Belgian a investit o sumă de bani în reclamantă, sub forma acordării unei reduceri fiscale, din care, în temeiul condițiilor impuse reclamantei, se poate aștepta să obțină un randament atractiv din punct de vedere economic. Având în vedere faptul că teoria investitorului privat nu constituie o excepție pe care Comisia ar trebui să o aplice numai la cererea statului membru vizat, Comisia a încălcat articolul 107 alineatul (1) TFUE, precum și obligația sa de motivare care decurge din articolul 296 TFUE, abținându-se să examineze teoria investitorului privat.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a obligației de motivare care decurge din articolul 296 TFUE, în măsura în care Comisia nu a apreciat în mod corect caracterul selectiv al măsurii în litigiu

— Articolul 185 alineatul 2 litera b) din Codul privind impozitul pe venit din 1992 și sistemul de scutire a profitului excedentar care decurge din acesta sunt deschise tuturor întreprinderilor care se află într-o situație factuală și juridică comparabilă și care desfășoară operațiuni economice vizate de măsura atacată. Așadar, măsura atacată nu ar fi limitată la anumite întreprinderi identificabile pe baza unor caracteristici specifice și, prin urmare, nu ar fi selectivă în sensul articolului 107 alineatul (1) TFUE.

— Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere considerând că scutirea profitului excedentar nu face parte din sistemul de referință. Scutirea profitului excedentar bazată pe sinergii și pe economii de diversificare în aplicarea principiului concurenței depline face parte integrantă din prevederile care determină venitul impozabil total și nu poate așadar să fie considerată o derogare de la sistemul de referință care conduce la selectivitate.

- Comisia nu ar reuși să dovedească faptul că principiul concurenței depline este aplicat în mod greșit de serviciul belgian pentru decizii anticipate în materie fiscală (Belgische Rulingcommissie) în cadrul aplicării articolului 185 alineatul 2 litera b) din Codul privind impozitul pe venit din 1992. Raționamentul Comisiei nu ar fi coerent și ia în considerare elemente importante care totuși se contrazic sau nu au coerența necesară.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că obligația de recuperare ar încălca principiul securității juridice

(¹) Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (Text cu relevanță pentru SEE) (JO L 248, p. 9).

Acțiune introdusă la 2 mai 2016 - Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark/Comisia

(Cauza T-203/16)

(2016/C 232/37)

Limba de procedură: daneza

Părțile

Reclamantă: Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark (Ikast, Danemarca) (reprezentant: N. Gade, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Declararea faptului că Comisia a încălcat articolul 265 TFUE întrucât, în pofida cerinței de a acționa prevăzută în articolul respectiv, a inițiat procedura formală de investigare privind ajutorul de stat: a se vedea articolul 4 alineatul (4) din Regulamentul nr. 2015/1589 și, contrar termenului prevăzut de articolul 9 alineatul (6), a omis să adopte o decizie în cazul privind ajutoarele de stat SA.32699 și SA. 32184 cu privire la furnizorii de energie electrică, ceea ce afectează piața reglementată a energiei electrice.
- Obligarea Comisiei Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă încălcarea de către Comisie a articolului 265 TFUE întrucât a inițiat procedura formală de investigare doar după 29 de luni de la depunerea plângerii reclamantei și întrucât a omis să adopte o decizie în speță chiar după 31 de luni de la inițierea procedurii.

Reclamanta mai arată că Comisia a primit toată informația care ar putea fi necesară pentru finalizarea procedurii privind ajutorul de stat și că o perioadă de 31 de luni trebuie considerată a fi mai mult decât suficientă pentru examinarea chestiunilor factuale și a aspectelor relevante ale speței, și nu în ultimul rând pentru că, pe lângă cele 29 de luni consacrate procedurii de examinare preliminară, Comisia a avut la dispoziție în total 5 ani pentru a investiga cazul.